

Στην εκπομπή «Τι Τρέχει;» 11:00-12:00 με τον Μπάμπη Παπαπαναγιώτου.

❖ **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (πρόεδρος ΣΕΒ).**

ΕΡ: Θα ήθελα την άποψή σας στο αν τελικά αποδεικνύεται σωστή και ορθή κίνηση αυτό το οποίο προκάλεσε με δική του πρωτοβουλία ο κ. Αλογοσκούφης, γι' αυτόν τον ευροέλεγχο για τη δημοσιονομική απογραφή. Θα μας βγει σε καλό;

ΑΠ: Το αν θα μας βγει σε καλό ή όχι είναι κάτι που θα το κρίνουμε στο τέλος, εκ του αποτελέσματος. Πάντως είναι λογικό όταν κάποιος αναλαμβάνει μια διοίκηση, είτε αυτή είναι μια επιχείρησης, ενός οργανισμού, ακόμα και του κράτους, να ξεκινήσει κάνοντας μια απογραφή, να ξέρει τουλάχιστον τι υπάρχει, ποια είναι η πραγματική κατάσταση. Αυτό βοηθάει στο να χαρακτηί μια σωστή στρατηγική και να μπορέσει να μεταφέρει και την αίσθηση διαφάνειας που χρειάζεται όλη η οργάνωση για να μπορέσει να λειτουργήσει προς το σκοπό που πρέπει να επιτύχει. Άρα η απογραφή καθ' αυτού είναι μια σωστή κίνηση. Ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιείται αυτή η απογραφή και πιθανώς αυτό θα μπορούσε κανείς να το σχολιάσει, αλλά θα έλεγε κανείς ότι ίσως είναι νωρίς ακόμα, ας το δούμε στο τέλος που θα καταλήξουμε. Πάντως τα νέα δεν είναι καλά, η αλήθεια είναι ότι απεικονίζεται αυτό που πολλοί φοβόμασταν, ότι έχει τελείως ξεφύγει το έλλειμμα πλέον του προϋπολογισμού και αυτό δεν είναι καλό για την ελληνική οικονομία. Σε μια οικονομία που αναπτύσσεται με αυτούς τους ρυθμούς που αναπτύσσεται και με ένα χρέος στα επίπεδα στα οποία βρίσκεται αυτή τη στιγμή, θα πρέπει να στοχεύουμε σε πλεονάσματα ει δυνατόν.

ΕΡ: Κατά τη γνώμη σας τι σημαίνει αυτή η εκτίναξη του χρέους; Ξεπέρασε ήδη το 3% του ΑΕΠ και ποιος ξέρει που πάει.

ΑΠ: Το χρέος ξεπερνάει το 104-105% του ΑΕΠ, είναι πάνω από μια φορά τι παράγουμε όλοι μαζί μέσα σε ένα χρόνο. Η διαφορά αυτή δεν είναι ίσως από μόνη της τόσο σημαντική, αλλά δείχνει πόσο δρόμο έχουμε να κάνουμε, τι αλλαγές πρέπει να κάνουμε στον τρόπο με τον οποίο δουλεύουμε και σκεπτόμαστε, γιατί πρέπει αυτό το χρέος πάση θυσία να το κατεβάσουμε, ιδιαίτερα αυτή τη δεκαετία, για να μπορέσουμε μετά ν' αντιμετωπίσουμε άλλα πολύ σοβαρά θέματα που έχουμε σαν κοινωνία, όπως είναι το ασφαλιστικό. Με χρέος λοιπόν σε αυτά τα επίπεδα, είναι πάρα πολύ δύσκολο, πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι, είμαστε υπερχρεωμένοι.

ΕΡ: Κατά τη γνώμη σας τι πρέπει να γίνει; Ήδη ακούγονται διάφορα για φόρους, για παρεμβάσεις, για εισοδηματική πολιτική.

ΑΠ: Νομίζουμε ότι η λύση δεν είναι οι φόροι. Νομίζουμε ότι έχουμε φτάσει πραγματικά στο όριο των φόρων και η λύση είναι πραγματικά η μεγαλύτερη πειθαρχία στις δαπάνες. Πρέπει πάση θυσία το κράτος να συγκρατήσει τις δαπάνες του και τουλάχιστον το ρυθμό αύξησης των δαπανών κάτω από τον πληθωρισμό. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε πληθωρισμό στη χώρα μας 3,5% και το κράτος να διογκώνεται με ρυθμούς 7-8% ετησίως.

ΕΡ: Αυτό επηρεάζει εκ των πραγμάτων και την εισοδηματική πολιτική;

ΑΠ: Βεβαίως επηρεάζεται και από την εισοδηματική πολιτική και επηρεάζει την εισοδηματική πολιτική βεβαίως και αυτό τροφοδοτεί και τον πληθωρισμό και πολλά άλλα πράγματα. Είναι ανάγκη το κράτος να συμμαζευτεί, πρέπει να περιορίσουμε τις καταναλωτικές δαπάνες, να συγκεντρωθούμε στις επενδυτικές δαπάνες, που πρέπει να συνεχίσουν να γίνονται. Αυτές βέβαια θέλουν περισσότερο έλεγχο, προσοχή ώστε να μην έχουμε μεγάλες υπερβάσεις και να βάλουμε σωστές προτεραιότητες.

ΕΡ: Αυτή η διαδικασία της απογραφής έχει καθυστερήσει τη λήψη κάποιων αποφάσεων τις οποίες εσείς θεωρείτε σημαντικές για να ξαναπάρει μπροστά η οικονομία η οποία εμφανίζεται παγωμένη και αδρανοποιημένη, έτσι δεν είναι;

ΑΠ: Δεν είπαμε ακριβώς αυτό. Αυτό που είπαμε είναι ότι λογικό είναι πρώτος στόχος το Κυπριακό, δεύτερος οι Ολυμπιακοί Αγώνες, η απογραφή, όλα αυτά καλά, αλλά η κυβέρνηση οφείλει να δώσει δείγματα αξιοπιστίας προς την επιχειρηματική κοινότητα και τέτοια δείγματα αξιοπιστίας δεν απαιτούν νέους νόμους, ούτε λήψη νέων σημαντικών μέτρων, πρέπει να εφαρμόσουμε τους νόμους, να εφαρμόσουμε αυτά που πρέπει να κάνουμε. Δηλαδή δεν νοείται η κάθε ελληνική εξαγωγική επιχείρηση να έχει να λαμβάνει από το κράτος ΦΠΑ για 6 και 7 μήνες, αυτό είναι απαράδεκτο. Ο ΦΠΑ πρέπει να επιστρέφεται μέσα στο πρώτο μήνα κιόλας. Λοιπόν αυτό είναι ένα δείγμα της μη αξιοπιστίας του κράτους. Ένα άλλο είναι οι επενδύσεις όλες αυτές που έχουν ενταχθεί στους διάφορους αναπτυξιακούς νόμους. Πρέπει να προχωρήσουν οι έλεγχοι άμεσα, πρέπει να δοθούν οι επιχορηγήσεις εκεί που πρέπει να επιδοθούν έγκαιρα, δεν έχει νόημα να καθυστερούμε όλα αυτά τα πράγματα. Υπάρχει μια γενική δυσφορία σε όλα τα θέματα, το μόνο που φαίνεται να συνεχίζει ακάθεκτα είναι οι φορολογικοί έλεγχοι. Λοιπόν νομίζω ότι το κράτος πρέπει να δώσει μια άλλη εικόνα, είναι καιρός τώρα διότι μόνο μέσα από την επιχειρηματικότητα και την ανάπτυξη θα λύσουμε τα κοινωνικά προβλήματα του τόπου μας, αυτό το πιστεύουμε τουλάχιστον ακράδαντα, αυτά διακήρυττε και η κυβέρνηση προεκλογικά και το ένα και το άλλο κόμμα. Αυτό δε γίνεται από μόνο του, πρέπει να χτιστεί η εμπιστοσύνη στον επιχειρηματικό κόσμο.

ΕΡ: Βλέπετε να υπάρχουν κινήσεις προς αυτή την κατεύθυνση από την καινούργια κυβέρνηση μέχρι στιγμής;

ΑΠ: Πρέπει να ομολογήσω ότι συγκεκριμένα μέτρα δεν έχουμε δει. Τα μηνύματα που παίρνουμε από την αγορά είναι κάπως καλύτερα, τουλάχιστον τα τελευταία μηνύματα, δηλαδή υπάρχει ένα κλίμα που βελτιώνεται, αλλά πά' όλα ταύτα ακόμα σημαντικά μέτρα στην πράξη να δούμε να αρχίσουν να ολοκληρώνονται δεν έχουμε δει.

ΕΡ: Σε ότι αφορά τις διαπραγματεύσεις σας με τη ΓΣΕΕ, έχετε φτάσει και έχετε σκαλώσει σε μια απόσταση 1%;

ΑΠ: Περίπου τόσο είναι θα έλεγε κανείς. Υπάρχουν και άλλα θέματα, δεν είναι μόνο το 1%, πάντως αυτή τη στιγμή στο οικονομικό σκέλος νομίζω θα έλεγα κατ' εκτίμηση αυτή είναι περίπου η απόσταση που μας χωρίζει.

ΕΡ: Οπότε με βάση αυτό το δεδομένο τι εκτιμάτε; Θα υπάρξει συμφωνία;

ΑΠ: Θα γίνει μια προσπάθεια. Θα προσπαθήσουμε και οι δύο πλευρές νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε συμβιβασμούς, θα βρούμε κάποια άκρη. Εάν δεν ήταν η μεγάλη μας ανησυχία ότι αυτή η σύμβαση θα συμπαρασύρει και όλες τις άλλες συμβάσεις στη χώρα, θα είχαμε τελειώσει πολύ πιο εύκολα. Εδώ η μεγάλη μας ανησυχία είναι ότι είναι κάπου 120 συμβάσεις που θ' ακολουθήσουν μετά τη γενική συλλογική σύμβαση εργασίας και αλίμονο αν οι αυξήσεις, που θα περάσουν και στο κόστος των προϊόντων, ξεπεράσουν το 5%. Αυτό πιστεύω ότι θα είναι ιδιαίτερα κακό για την ανταγωνιστικότητα του τόπου. Από την άλλη πλευρά, για να είμαστε ρεαλιστές, τα κάτω-κάτω εισοδήματα πρέπει να βοηθηθούν, δεν μπορούν να παραμείνουν στα 23 και στα 29 και στα 519 ευρώ το μήνα. Και το μεροκάματο αλλά και ο μισθός ο κατώτατος πρέπει ν' ανέβουν με μεγαλύτερο ρυθμό απ' ότι έχουν ανέβει τα τελευταία χρόνια. Αυτό είναι το πρόβλημα που προσπαθούμε να λύσουμε, πως θα βοηθήσουμε αυτούς τους κατώτατους μισθούς χωρίς να συμπαρασυρθεί όλο το υπόλοιπο κομμάτι από πάνω.